

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Novissima Polyantha, In Libros XX. Dispertita

Dominicus

Francofurti, 1613

Gloria

[urn:nbn:de:hbz:466:1-97211](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-97211)

magnam hic gloriam non esse fateberis. Non ingeram tibi vt terra omnis punctus est, cuius ipsius partem maximam natura fecit inhabitabilem atq; inaccessibilem fortuna: vt tempus presens puncto minus, idq; ipsum semper instabile fugax; tam rapida, vt vix illam animo sequi possis. Cui reliquæ temporis partes semper absentes, ita vt altera nos lubrica memoria, altera expectatione anxia fatiget, vt omne simul tempus aut diluuiis, aut æstu nimio, aut peste aliqua, aut cæli inclementia vel terrarum deniq; per seipsum lapsum proprio ita disceptum atq; confusum sit, vt vna sæpe ætas prope nihil habeat commune cum altera. Neq; minus in temporibus quã in locis videas exiguo intervallo notissimum non ignora. Hæc inquam & quæ sunt id genus plurima transeo. Vulgata omnia quibus liquido cernitur, quænam hæc mortalis ac terrena gloriæ magnitudo est. G. Quam conditio mea fert gloriam sum adeptus. R. Si indignam, breuem hercle, at si dignam gaude, non quod habeas sed quod meritus sis, G. Gloriam quaeris. R. Gloria vera nisi bonis artibus non quaeritur. Vnde tibi partium nomen vide, sic intelligas an gloria vera sit, sanam si casus dedit, scriper. G. Multum est gloriæ. R. Cauere quam gloriam veram putas, imago falsa sit gloriæ. In rebus hominum multa regnat illusio. G. Plurimum est gloriæ. R. Vt nemo pauper magnæ pecuniæ sanam quaerit nisi vt sciat, sic nemo ignauus magnæ virtutis opinionem, vtq; tamen tibi confisus quicquid de se alio loquantur quantum vel pecuniæ in arcula vel virtutis in animo sit. G. Insignis est gloriæ. R. Si ex merito, modeste vitare, ne superbia illi notam applicueris. Si minus, fac ne diu populam fallas. G. P. et insignis est gloriæ. R. Vel meriti stude, vel graue non tuum indumentum exue. In gloriam esse præstitit, quam mendacio gloriosum. Vera etiam gloria cum labore seruat, quid de falsa speres. Cum omnis fictio difficilis sit, tum difficillima est quæ multi vndiq; obstruant. Rati nempe sunt gloriosi, hos propter similitudinem obsecrum atque inuidiam vulgus colit. Graue est inter tot hostium inuidias latere, præfringere omnium oculos non potes in te tanto studio defixos. G. Gloriosus apparet. R. Melius forsitan latere, & certe tutius, hoc grauius dixit is qui multa leuiter, Bene qui latuit, bene visit. G. Clarus lateq; notus ium, longeq; conspicuus. R. Licuti abditæ peccatæ rimatur q; putas conspicua præterea? Quid quod pauci sunt, quibus expedit apparere, & conicipi, pauci quorum famæ non noceat ad plenum notici? Notissimum Claudiani dictum, Minuit præsentia famam. Quanto magis illam minuit notitia. Raro sunt homines quod videntur, G. Gloriosus vt deor. R. Caua nube circumdatus delictis. Si parum per emerieris, quo plus gloriæ falsæ fuit, eo verè plus erit infamiae. G. At gloria vera est. R. Id nemo te melius nouit, ita demum si externi iudicis in orruptum animum tuum in rebus allumpieris. Gloria quidem (vt sapientibus placet) quali quædam vmbra virtutis est. Illam comitatur, illam sequitur quandoc; etiam autecedit? quod in adolescentibus clare indolis videmus, quos ante perfectam virtutem præconcepta de illis spes hominum claros facit, quæ quibusdam velut stimulis generosos modestosq; animos excitat atq; erigit, & impellit ad æquandam spem ciuium finem. Stultos autem timidosq; precipitat. Hinc transformatio illa ridicula clarorum adolescentium in obscuros senes. Laus quidem sapienti utilis, stulto nocet. Es his vides vmbriam per se ipsam esse non posse: rei cuiuspiam sit oportet. Vt ne igitur gloriam veram esse fac vt vera & solida virtus sit.

De spera in gloria ex conuictu.
DIAL. CXIX.

G A V D.

Spero gloriam ex conuictu. R. Refert multum quibus conuiuas, sunt quidam vti namq; non plurimi quorum conuersatio sit infamis. G. Scio nisi bonis artibus, aut bonorum contubernio gloriam non quaeri. Ego hoc vltimo subnixus spero, vel bonorum exemplo bonus fieri, vel si nihil aliud horum, vel familiaritatis solam gloriam mihi fore. R. Est id quidem in adolescente præcipue signum optimum, qui nisi bonum animum haberet, nequaquam iungi bonis optaret. Est enim amicitiarum, ac familiaritatum fere omnium causa, nexuq; similitudo quædam. Age ergo si quos imitaris æquaueris, bene erit. Si minus, modo quod in te est nihil omittens ipsa voluntas bona, laudis, & gloriæ præmio non carebit. Prima enim & maxima pars virtutis est bonum velle, quod nisi præcesserit non sequitur virtus. G. Familiaritate bonorum glorior. R. Laudo id quidem modo ne te lucri cuiuspiam nec alia spes inducat, eoq; tu tantum, pergat intentio, vt similitudo illis fiat. Alioqui quod propter gloriam solam fit, veram gloriam non meretur. G. Ex bonorum conuictu gloriam spero. R. Spes quidem magna nec improba, quando & in sciencia, & in eloquentia, & belli pacisq; artibus obseruando, & imitando fit. Multi olim illustres ex conuictu illustrium euasere. Illud vide, ne aut tibi pro bonis ducibus malos elegeris errore aliquo, aut bonum flebilis raritate & virtutum huius ætatis inopia profusus assequi nequeas quod intendis.

De gloria ex ædificiis spera.
DIAL. CVIII.

G A V D.

Ex ædificiis gloriam spero. R. Nescis iam calceos & lapidibus gloriam quaeri, crededamq; quod rebus tuis quæretur. G. Adificando mihi gloriam paralem & caducam. Omnia quæ manu hominum facta sunt hominum euertuntur, vel stando & durando deficiunt. manus longe præuali das longa dies, & cunctis mortaliolum senio resistit. Ruentibus ergo super quibus hæc data est, ipsam quoq; corruiere est necesse. Si forte nec ad antiqua, quæ ignota tibi quidem esse non possunt Troianum illud Ilium superbum: Vbi Byzia Carthago, & moenia Babylonis, beliarum nunc habitatio deperit. Babylonem loquor antiqua, altera nempe propugnaculior adhuc stat, cito itidem casura: si elictus vix & vltrem illa opera Græcis scriptoribus celebrata: atque pertra veniamus) vbi est quæ illa Neronis domus, ædificata fatigauerit Architectos cogita, lectores etiam, quæ quidem domus vna cum aliis ædificandi furoribus, excelsit, ad inopiam illum compulsi & rapta: vbi Diocletianæ, & balneum Antonianum, & Cymbonum ptizonum Severi: & ciuitem thermæ Seuerianæ. Domam rerum attingam, vbi est Augusti forum, & ædificis, vbi ædes tonantis Iouis in Capitolio: & Apollonipalatio: vbi ciuidem porticus, ac Bibliotheca Græca: vbi na: vbi porticus altera & Basilica Gaii, Lucius, nequæ ne dedicata, & extructa: & porticus tercia Lucii Octauii, Theatrumq; Marcelli: vbi tot opera per tantis impensis ædificata: Marti Philippi ados Herculis, Lucii Cornificiæ ædes Dianæ, Afimii Pollionis stratum naci Planeræ ædes Saturni, Theatrum Balbi Corneliatrum Statili Tauri: Innumerabilia præter hæc opera, quæ pa, neque eam per singulos, vbi sunt, luxuriose præter. Quæ in libris, inuenies nomina. Quæ in libris, inuenies, aut per exigua tantorum operum vestigia inuenies, videris. Certe Augustus omnium superbia, & ædificia reliquit, iam pridem eius gloria corruit, templum decorum, quæ parauerat in ipsos ædificauerat, iam loca, hæc ipsa ætate in eadem vrbe alia ceciderunt, & nunc vix ponderibus suis flant præter manugrippæ, quod diis erectum sancti pollicem, & aliam simam illam domum sui nominis virtute iustitiae, & aliis quam lapideis fundamentis eget gloriæ, & ædificiis gloriam quaero. R. Quæ illam ignis vltimus inuenies, vbi non est, vera quidem gloria non est in faxis. Sunt fatore rerum vulgo iudicis, qui ædificiorum gloriam quaeri. Gerendo magnum aliquid quod, quæ thores idonei: Vt scribendo aliquid quod immortale fieri: Vel insigne aliquod onus excrendo. Vt in rebus, hoc omnium & minimum, ac caducum. G. Hæc ædificiorum, quibus moriens ipse mecum glorior, & ædificiorum spero. R. Gloriosus est Augustus ipse (de quo dicitur) moream relinqueret, quam latericam accepit, nisi aliis rebus adiuta esset, quoniam fuerit peritura, proinde cum melioribus curis morietur hæc ædificiorum lista ætatem quibus fides, & nullus preti fuerit, & caditur inque ipsam, vnde sumpta, terram reuertentur, domos, vnde laude spero. R. Laudabunt forsitan, quæ bunt. Breuis laus & angustia qui post ventura, & illa vel à paganis (vt vulgo dicitur) iactas dicent, tuum autem est.

Gloria, est illustis & peruagata multorum & ædificiosus ciues, vel in patriam, vel in omni generis bonorum titiorum. Cic. pro M. cella.

Gloria, est solida quædam res & expressa, non aliam consentiens laus bonorum, incorrupta vox bene excellenti virtute: eâ virtuti cõsona, tanquam quæ quia recte factorum pleiunque comit est, non est in dianda. Illa autem quæ se ius imitari, eam esse non inconsiderata, & plerunq; peccatorum, vitiorum, popularis, simulatione honestatus, formam eius, parum corumpit. Tu ergo quæ habent speciem gloriæ, & simis splendorem insignibus, contemne. breuis nescis existima. 3. T. 1. c.

Vera gloria radices agit, atq; etiam propinquat, tanquam hirculi celeriter decidunt nec simulantur, test esse duntur. 2. Offic.

Honos est præmium virtutis iudicio studiosorum, & aliquid. Qui eum sententis, qui iustis agis ad quosque stus & honoratus videtur. De Clar. Orat. ad Brac.

Is verus triumphus est, cum bene de Reipublica

in a contentu civitatis datur. *Philipp. 14.*
 videtur fieri, qui non propter spem futuri beneficii, sed
 postea merita claris visis detur & datur: est, que non in
 tempore, sed perpetua virtutis premium. *Ad Planc.*
 profecto iucunda laus, quæ ab his proficitur, qui ipsi in
 virtute. *Ad M. Catoem Fam. lib. 15.*
 virtute amplissimum, qui sua virtute in altiore locum
 non qui ascendit per aliorum incommodum & calamita-
 tem. *Pro Cl. Amer.*
 Quæ in genere hominum natura, quam eorum qui se
 homines iuvandos, tutandos, conservandos arbitrantur?
 Hercules: nunquam abulset, nisi, cum inter homines
 sibi viam munisset. *Tusc.*
 præclare cum iis est, quorum virtus est, nec oblivione co-
 gunt, nec reticentia posteriorum, sepulta esse poterit. *Phi-*
dem.
 Virtus data est, at memoria bene redditæ vitæ sempiterna,
 non est longior, quam hæc vita, quis electam amens, qui
 laboribus & periculis ad summam laudem gloriamque con-
 tendit. *Ibid.*
 Quæ nobis vitæ curriculum natura circumscriptit, immen-
 sum est. *Pro C. Rab.*
 Quæ nobis est gloriæ cursus sempiternus. *Pro Sest.*
 Quæ tempus ætatis longum ad bene vivendum. *Tusc. Cula-*
rum, & xxi.
 Quæ artes, omnesque incenditur ad studia, gloria æcentque
 tempore apud quosque improbantur. *Tusc.*
 Quæ omnes laudis studio, optimis qui que maxime gloria
 philosophi etiam in illis libellis, quos de contem-
 ptu gloriæ scribunt, non eam suam inscribunt, in quo prædicatio-
 nem delectatam despicunt, prædicari sic, ac nominari volunt.
 Quæ post mortem nobilitari volunt. Quid enim Phidias sui
 operum in clypeo Minerva, cum inscribere non li-
 beret. Quæ nostris philosophi: nonne in his libris, quos inscri-
 ptis eam commendat gloria, sua nomina inscribunt. *Tusc.*
 Quæ etiam avertis ad Musis, qui non mandari verbis æter-
 norum laborum facile præconium patitur. *Pro Archia Pœ-*
triciæ.
 Nemo nostrum in Reip. periculis cum laude ac virtute versatur,
 quæ post mortem, si actusque datur. *Pro C. Rab.*
 Quæ optimus quisque maxime post mortem feriat, esse aliquid
 est, cuius is post mortem sentium sit habiturus. *Tusc.*
 Quæ est otiosa Themistocli, licet Epaminonda: sed nescio
 quæ in hæret in membris, quasi sæculorum quoddam angu-
 stiarum: quo quidem demito, quis tam esse amens, qui
 laboribus & periculis vivere? *Ibid.*
 Quæ in concurre lætitia cum vicerint, & pudet victos, ut se accu-
 sant, quam cupiunt laudari: quos illi labores non perferunt,
 quæ principes sint de Finib.
 Quæ rantes labores diurnos, nocturnosque domi, militiæque
 periculis in finibus gloriæ suam quib. vitæ esse terminatu-
 rum optime cuiusque animus maxime ad immortalitatem
 tendit. *Cato Maior.*
 Quæ in animi atque demissi, triumphum honorem atque digni-
 tatem. Nam & levitatis est. *In Piso.*
 Quæ in viri, nunquam tanta conati essent, quæ ad posteri-
 tatem pertinerent, nisi animo vidissent posteritatem ad se
 peruenire. Nonne melius multo fuisset, otiosam ætatem &
 sine vilo labore & contentione traducere? Sed nescio quo
 modo animus erigens se posteritatem semper ita prospicit, quasi cū
 certat & vitæ, tum denique victurus sit. *Cato Maior.*
 Quæ in virtutis honorem, premium, haud prædam petit. *de O-*
limpiæ.
 Quæ in virtutis aliam mercedem laborum, periculorumque desi-
 derat, præter hanc laudis & gloriæ: qua quidem detracta, iudices,
 quæ in hoc iam exiguo vitæ curriculo & tam brevi, tantis
 laboribus exercemus? Certe si nihil animus, præsentem in
 vitam, & si quibus regionibus vitæ spatium circumscriptum
 terminaret, neque tot curis vigilisque angereetur, nec toties de
 somno demitteret. Nunc insidit quædam ad optima quoque vir-
 tutis, necesse & dies animus gloriæ stimulis concitat, admo-
 net, ut vitæ tempore esse dimittendam commemorationem
 virtutis, sed cum omni posteritate adæquandam. *Pro Archia*
 Quæ in mercedem tanta virtutis, præter hanc laudis & gloriæ de-
 siderat, etiam si caræ, tamen est scilicet contenta: quanquam in
 præconio hominum, tanquam in luce posita lætetur.
 Quæ in præmiis virtutis, amplissimum est præmium glo-
 riæ, quæ brevitatem posteritatis memoria consolatur: quæ ef-
 ferat absentis adsum, mortui vivamus cuius gradibus etiam ho-
 mines in vitam virtutis ascendit. *Pro Misonio.*

Non vita hæc dicenda est, quæ corpore & spiritu continetur: illa
 inquam, illa vita est, quæ viget memoria seculorum omnium quæ
 posteritas alit, quam ipsa æternitas semper intuetur. *Pro Marc.*
 Qui sordido vehiculo crubescit, pretioso gloriabitur. Quid ad re-
 pertinent mure saginata? quid ista vehicula celata? quid phaleræ
 deauratæ? Quid monilia demissa pectoribus? quid phaleræ
 possunt facere meliorem, nec mulam. *Sen. ep. 88.*
 O quantum erat seculi decus! Catoem vno caballo esse contem-
 tum, & ne toto quidem: partem enim sarcinæ ab utroque latere de-
 pendentes occupabant. O quam cuperem illi nunc aliquam occur-
 rere ex his trofulis in via, & multum ante se pulcris agitantibus.
Ibid.
 Quæris quali mensa, quali argento, quam paribus ministris, &
 leuibis afferatur cibus? nil præter cibum naturæ desiderat. Nun-
 quid tibi quum vrit sitis, auræ quæris pocula? ambrosia non est
 fames, contenta est desinare, quo desinat, non nimis curat. *Ibi-*
dem.
 Nunquid fortis se fortem gloriabitur, quem corporis ægritudo
 efficit infirmum? *de mo.*
 Nunquid dives in opibus suis gloriatur, cuius spem fur vel ty-
 rannus arripuit? *Ibid.*
 Nunquid nobilitas gloriabitur, effecta nonnunquam indignis
 & miserabilioribus tenuis? *Ibid.*
 Cito ignominia fit superbi gloriæ. *In Pron.*
 Duplex est gloria, altera adumbrata, & ex populari rumore pro-
 genita propagataque, quæ nec iudicio provenit, nec firma perdurat,
 quam veluti vitium sapiens minime expetit: Altera est solida, vera,
 ac durabilis: quæ ex consensu bonorum produciunt. *Sicut enim con-*
suendo sermonis, consensus est eruditorum, ut ait Quintilianus: sic
consentens laus bonorum gloria appellatur, quam, D. Augustinus
dixit esse iudicium hominum, bene de hominibus opinantium, hæc
autem bonis viris non est contentenda: quum tamen sapiens non
gloria, sed contententia recte factorum virtutem metiatur. Cicero
scripsit de gloria, sed illi, ut plerique alii, temporum calamitate deli-
derantur. Inter gloriam & claritatem hoc interest: quod gloria mul-
torum iudicis constat, claritas autem bonorum. Author est Seneca
libro epistoliarum moralium duo deugesimo. Beroald. in Comment.
Ibid.
 Honor non est, sicut Aristot. existimavit, & cum plerique Genti-
 es secuti (precium virtutis) sed testificatio, qua testamur nos sentire
 atque existimare, virtutem in illo inesse, quem honoramus. *Lan-*
danicus Pines lib. de Anima.

§ APOPHTHEGMATA.

Bona gloriæ dicebat esse matrem annorum, ob id opinor, quod
 cura hominis vita sit brevis, honesta memoria in multa secula pro-
 pagatur. *Laer. l. 4. c. 7.*
 Heraclem, viam ad gloriæ maxime compendiarium esse dice-
 bat, si quis bonus esse iudicaret. *Ant. & Max. ser. de gloria.*
 Socrates, hanc viam ad gloriæ proximam, & quam compendia-
 riam dicebat, si quisque id ageret, ut qualis haberi vellet, italis esset.
Cic. l. 2. Offic.
 Democritus fertur & illud solitus dicere, *ἀποσιεῖν ὄραν* id est,
 Oratio operis est umbra. Significans, ex egregius factis nasci laudes,
 hominum eloquentium, non contra. Primam igitur oportet esse,
 curam factorum: quam gloria consequitur vitio. *Laer. l. 9. c. 7.*
 Agesilaus, a quodam interrogatus, qua ratione perpetuum si-
 bi gloriæ parere posset? Si mortem contemseris, ait, nihil enim
 præclare rei gerere eum, cuius animus mortis metus occupat.
Plut. in apoph. Lac.
 Themistocles adolescens, in comperationibus ac miltierum a-
 moribus volutabatur. At postquam Miltiades apud Marathonem
 devicisse barbaros, iam nullus offendit illum quicquam agentem
 præter decorum: Percontantibus autem vnde sic esset repente mu-
 tatus? Miltiades, inquit, trophæum non patitur me dormire neque
 cessare, Gloriæ studium excullit amor: non voluptatum clauum, ut a-
 iunt, clauo. *Plut. in apoph.*
 Idem ad Olympiæ certamen profectus, cum in stadium procef-
 sisset, omnes neglectis certaminibus oculos in ipsum intenderunt,
 in eoq; complectendo diem totum consumpserunt, ac Themisto-
 clem illum cum plausu & admiratione peregrinis ostenderunt. Ea
 re vir gloriæ omnium cupidissimus, dixit amicis, se eo die laborum
 quos pro Græcia suscepisset, omnium fructum amplissimum re-
 portasse. *Ibid.*
 Anonymus. Ex Indis quendam sagittandi arte cum primis
 celebrem, adeo ut etiam per annum sagittam mittere diceretur
 quum in bello cepisset Alexander iustitiae artis suæ specimen ede-
 re: reculantem, iratus rex necari iussit. Quum diceretur homo,
 dixit his a quibus ducebatur, se multis diebus non exercuisse ar-
 tem, eoque timuisse ne aberat. Id ubi retinuit, ait, est Alexan-
 dro, quod non contumacia, sed ignominia metu reculasset, admi-
 ratur ingenium gloriæ studiosum: dimisit illum donatum: eo
 quod mortem oppetere maluisset, quam fama sua videri indi-
 gnus. Hæc apparet, non omnino vanum esse, quod proceribus ia-
 ctatum

LYANTIA

Apud plurimas gentes gloriosum est in bello occumbere. Etiam qui licet vita migrat funere & sepulchro magnificentissime honoratur. *Plato in Max. & apud Stob. serm. 48.*

Agellus nullam gloriam diligebat, pro qua non laborasset. *Xenoph. orat. de Agellio.*
Iter facientes per solem necessario comitatur umbram edentibus vero per gloriam comes est invidia. *Socrates apud Stob. serm. 28.*

Gloria pulchritudo cito marcescit ex invidia, ceu morbo quodam. *Idem eodem serm.*

Gloria & opes absque mente non tuae sunt possessiones. *Stob. serm. 4.*

Gloria vanum & volatile quiddam est, auraque mobilis. *Senec. epist. 123.*

Studia te tua elatum & nobilem efficiunt. *Idem epist. 21.*

Ad gloriam & famam non est satis vniuersa opinio Consensum multorum exigit. *Idem epist. 102.*

Gloria multorum iudicium constat. *Ibid.*

Gloria vmbra virtutis est: etiam inuitos committitur. Sed quemadmodum vmbra aliquando antecedit, aliquando sequitur ita gloria aliquando ante nos est, visendamque se praebet: aliquando in aucto est, maiorque quo ferio, ubi invidia secessit. *Idem, epist. 79.*

Et maximis periculis vbes & priuati homines adipiscuntur magnam gloriam. *Thucyd. lib. 2.*

Vile corpus est iis qui magnam gloriam petunt. *Linus, decad. 1. lib. 2.*

Spreta in tempore gloria, interdum cumulatior reddit. *Idem, eodem lib.*

Gloriam qui spernerit, veram habebit. *Idem, decad. 3. lib. 2.*

Gloriam parare & quaerere arduum est: necio an tueri difficilium sit. *Decad. 4. l. 7.*

Cito gloria obsolescit in fordidis hostibus: Nec quicquam indignus est, quam consumam, ubi non possit ostendi. *Curcius lib. 9.*

Pulchrum est benefacere Reipub. etiam bene dicere haud absurdum est. *Salust. de Coniur. Catil.*

Mihirectus esse videtur ingenium quam virium opibus gloriam quaerere: & quoniam vita ipsa qua praemur, breuis est, memoriam nostri quam maxime longum efficere. *Idem, ibid.*

Gloria industria alitur: ubi eam demptis ipsa per se virtus amara atque aspera est. *Idem in fragmen.*

Expedita & compendiosa via eos ad gloriam peruenire Socrates dicebat, qui id agerent, ut quales videri vellent, tales etiam essent. Quae quidem praedicatione aperte monerat, ut homines ipsam potius virtutem, quam vmbra eius consecrarentur. *Valer. Max. lib. 7. c. 2.*

Nulla est tanta humilitas quae dulcedine gloriae non tangatur. *Idem lib. 8. c. 14.*

Gloriae ab his qui contemptum eius introducere conantur, negligitur: quoniam quidem ipsis voluminibus nomina sua diligenter adiciunt, ut quod profusione eleuant usurpatione memoriae consequantur. Sed quilibet horum dissimulatio, proposito illorum longe tollerabilior est, qui dummodo aeternam memoriam assequantur, etiam sceleribus innotescere non dubitant. *Idem, eod. lib. c. 6.*

Nisi hominibus officium ac verecundia sua confiterentur, paritarum rerum aequatus caelo cumulus sedem stabilem non habebit. *Valer. Max. lib. 2. c. 9.*

Eximia gloria saepius fortunae quam virtutis est beneficium. *Sortius, lib. 8.*

Sola dulcedo gloriae non fenescit: nec ut quidam aiunt in senecta lucrari magis delectat quam honore affici. *Thucyd. lib. 2.*

Qui mollitie praesentem gloriam amittunt, digni sunt accusatione, & digni odio qui appetunt non conuenientem gloriam. *Idem eod. lib.*

In iis qui pro paribus praemiis certant, pars studium & gloriae cupiditas ad ipsas res gerendas inuacit solet. In iis vero ad quos nullus inde fructus & emolumentum redit, nunquam innascuntur generosi spiritus. *Dionys. Halic. lib. 3.*

Gloriae cupiditas res est infinita, & quae terminum ad quem perueniri possit, nullum habet. *Idem in Cicerone.*

Profecto ea vis est gloriae, ut eius studium eorum qui in Republ. versantur examinis doctrinam, veluti tincturam aliquam eluere possit affectusque multitudinis ob consuetudinem in iis effingere: nisi si quis admodum cautus ita cum hominibus agit, ut rerum non affectuum qui eas tequeuntur, particeps esse studeat. *Idem, ibid.*

Optimi mortalium altissima cupiunt. *Tacitus, animal. lib. 4.*
Etiam sapientibus, cupido gloriae nouissima exiit. *Idem, bist. lib. 4.*

Multum posse ad salutem alterius honori multis partum potuif-
se ad exitum, probro nemini fuit. *Am. Marcell. lib. 3.*

Solent amplissima gloria obiecta esse semper inuidiae.

§ HISTORICA EXEMPLA.

Apud Lacedaemonios, qui strenquam in bello operam nauascent

ac pro patria fortiter occubissent, oliua & alia rebus debentur: ac demum amicti purpura pro se achonorifice sepulchris mandabantur. *Aelian. hist. lib. 1.*

Chilonis Lacedaemonii funus, cum victore filio fesset, gaudio tota Graecia protecura est. *Plin. lib. 7. c. 1.*

Agefilum Aegidiam filium reum gesticulatum, in expeditione in Aegyptum moruum Lacedaemone multo quam alios reges sepulturae & funera honorati.

Pausanias in Laconici.

Athenienses se indigenas ab eaque quam incoluntos & enutritos, nobilitatem suam praedicantes gloriantur.

Alexander Magnus, neque vindique neque gloriatur omnem, ut Philippus: sed cum tentaret eum pernix erat pedibus, in Olympis certare curticulo videtur sim, inquit, aduersarios reges. *Plin. in Aelian.*

Musarum nutrice fuisse Euphemia linguarum talis spe ingenii sui monumenta ad posteritatem tradidit. *Zurving fol. 25. 25.*

Ioum. Vicus Mirandula humanam gloriam pro aiebatque saepius, Famam vniuersi non nihil, morum turam: tantamque propriam aestimauit doctrinam, ut Eccliae, & chlinandis explendisque adhaerere duceret. *Iouan. Franc. eius in Sui.*

Capaneum fuisse talem prodit Euripides: ut optumeteceet nihil, nec elatus iaperet, quam pauperum. *Idem, in Oedip. Col. lib. 2. c. 23. A. L.*

Timoleontis Corinthio nihil inquam neque infortunium ex ore exit. *Probus.*

§ HEROGLYPHICA.

Per pauonem surrectum in orbem cauda hominum exprimebant. *Idem enim* pretio iam eam caudae appropinquum offendat, cum plurimos ad spectandum adspexerit: quod si nullum admirari, adesse ne cognoferit dixerit indignatus. Hinc Ouid. *Laudata pauone* de suo placente dixit. *Idem, Valer. lib. 2. p. 222. l.*

Bulla quoque pro gloria & fastu heroglyphica quis non ante pro gloria turgescere videtur, quam aduolentis cuiusdam figurae speciem praeseletur. *Idem, in Sui.*

Non equidem hoc studio, bullati sit mita *Idem, in Sui.*

Idem, in Sui.

Idem, in Sui.

Idem, in Sui.

Idem, in Sui.

Idem, in Sui.

Idem, in Sui.

Idem, in Sui.

Idem, in Sui.

Idem, in Sui.

Idem, in Sui.

Idem, in Sui.

Idem, in Sui.

Idem, in Sui.

Idem, in Sui.

Idem, in Sui.

Idem, in Sui.

Idem, in Sui.

Idem, in Sui.

Idem, in Sui.

Idem, in Sui.

Idem, in Sui.

Idem, in Sui.

Idem, in Sui.

